

Sygn. akt XVII GWo 88/23

POSTANOWIENIE

Dnia 7 marca 2024 r.

Sąd Okręgowy w Gdańsku XVII Wydział Własności Intelektualnej

w składzie:

Przewodnicząca: sędzia Ewa Szarmach

po rozpoznaniu w dniu 7 marca 2024 r. w Gdańsku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku (...) spółki akcyjnej z siedzibą w G.

przeciwko (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółce komandytowej z siedzibą w G.

przedmiot sprawy: o udzielenie zabezpieczenia

postanawia:

oddalić wniosek.

XVII GWo 88/23

UZASADNIENIE

(...) spółka akcyjna siedzibą w G. wniosła o udzielenie zabezpieczenia roszczeń przeciwko (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółce komandytowej z siedzibą w G.:

1. o nakazanie zaprzestania naruszania dóbr osobistych uprawnionej i usunięcie skutków tego naruszenia poprzez złożenie wniosku o usunięcie wszelkich informacji o uprawnionej i jej rzekomym zadłużeniu względem obowiązanej z bazy danych Krajowego Rejestru Długów Biura (...) S.A. z siedzibą we W. oraz
2. o nakazanie (...) Sp. z o.o. sp. k. zwrócenia się do Krajowego Rejestru Długów Biura (...) S.A. z siedzibą we W. z wnioskiem o opublikowanie na stronie oświadczenia o wskazanej w punkcie I tiret drugie 2 wniosku treści, poprzez zakazanie (...) Sp. z o.o. sp. k. w G. dokonywania nowych wpisów w rejestrach prowadzonych przez biuro informacji gospodarczej o zadłużeniu lub zaległościach z tytułu spłat wynikających z zawartej przez strony umowy współpracy z biurem rachunkowym z dnia 30 marca 2023 r. oraz umowy o współpracy z biurem rachunkowym z dnia 27 grudnia 2021 r. – od dnia wydania postanowienia o zabezpieczeniu do dnia uprawomocnienia się orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie.

Strona uprawniona podała, że strony zawarły w dniu 30.03.2023 roku umowę o współpracy. Wcześniej łączyła je umowa z dnia 27.12.2021 roku. W obliczu pojawiających się z czasem uchybień w wykonywaniu umowy przez obowiązaną, uprawniona zwracając uwagę informowała „o nieprzyjęciu takich usług i zaprzestaniu regulowania za nie płatności” (k. 146).

Wskazał, iż obowiązana przekazała informacje o uprawnionej i jej „rzekomym zadłużeniu” (k. 147) względem obowiązanej Spółki do Krajowego Rejestru Długów Biura (...) S.A. z siedzibą we W. (dalej: KR D).

Zdaniem uprawnionej, takie działanie wyczerpuje czyn nieuczciwej konkurencji i ma na celu wymuszenie zapłaty spornej należności.

Uprawniona podała, że w obliczu „dramatycznego stanu księgowości i ciągłych trudności w przekazaniu dokumentów wywołanych przez” obowiązaną, złożyła w dniu 29.08.2023 roku oświadczenie o wypowiedzeniu umowy bez zachowania okresu wypowiedzenia zgodnie z par. 8 ust. 12 regulaminu świadczenia usług. Na wypadek zakwestionowania skuteczności tego oświadczenia wskazała, że należy je traktować jako wypowiedzenie z zachowaniem okresu wypowiedzenia zgodnie z par. 8 ust. 9 regulaminu.

Strona uprawniona zaznaczyła, że obowiązana Spółka „bezpodstawnie odmówił(a) przyjęcia oświadczenia o rozwiązaniu umowy” (k. 149) i nadal „fakturuje „współpracę”” (k. 151), która dawno została zakończona. Dodała, że roszczenie z art. 18 ust. 1 pkt. 1 oraz pkt. 3 Ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (dalej: uznk) w związku z naruszeniem art. 17f ust. 1 uznk zostało wykazane.

Brak zabezpieczenia może w ocenie strony wnioskującej spowodować zniszczenie jej renomy, doprowadzić do utraty kontrahentów i źródeł finansowania. Istnieje przy tym realna obawa, że obowiązana w celu wymuszenia zapłaty „kilkuset tysięcy złotych” (k. 152), dopuści się kolejnych takich zachowań.

Obowiązana wniosła o oddalenie wniosku.

Wniosek o udzielenie zabezpieczenia roszczenia o zaniechanie czynów nieuczciwej konkurencji z art. 17f ust. 1 uznk nie zasługiwał na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności, dla syntezy argumentacji Sąd wskazuje, że ocena wniosku została dokonana wyłącznie przez pryzmat czynu nieuczciwej konkurencji. Wskazane w treści wniosku powództwo o zaniechanie naruszania dóbr osobistych uprawnionej i usunięcie skutków takiego naruszenia, pozostaje poza ramami niniejszego postępowania. Okoliczności podane w podstawie faktycznej wniosku nie podały bowiem żadnego odniesienia do dyspozycji przepisu z art. 24 Kodeksu cywilnego.

Przy zawodowej reprezentacji strony uprawnionej Sąd uznał redakcję oznaczenia roszczenia, którego ochrony w ramach zabezpieczenia domagała się strona, za niezręczność. Uzasadnienie wniosku sięga bowiem nieuczciwej konkurencji, która wyczerpywać miałaby się w czynie z art. 17f ust. 1 uznk.

Sąd wskazuje równolegle, że o ile nie jest wykluczona w ocenie Sądu kumulacja reżimów odpowiedzialności według przepisów o ochronie dóbr osobistych osoby prawnej z reżimem uznk, o tyle zaniechanie strony usprawiedliwienia takiej ewentualności czyniło analizę roszczenia ponad przepis czynu z uznk bezprzedmiotową.

W dalszej kolejności, przystępując do analizy przesłanek udzielenia zabezpieczenia przywołać należy art. 730(1) § 1 k.p.c..

Według jego treści, udzielenia zabezpieczenia może żądać każda strona lub uczestnik postępowania, jeżeli uprawdopodobni roszczenie oraz interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia.

Interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia istnieje wtedy, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie (§ 2).

Dla pozytywnej oceny wniosku uprawniona winna uczynić prawdopodobnym, że przysługuje jej roszczenie z art. 18 ust. 1 pkt. 1 i 3 uznk w związku z czynem z art. 17f ust. 1 uznk.

Art. 17f ust. 1 uznk stanowi, że czynem nieuczciwej konkurencji jest przekazanie przez wierzyciela informacji gospodarczej do biura informacji gospodarczej z naruszeniem ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych (Dz.U. z 2021 r. poz. 2057) albo niezażądanie przez wierzyciela aktualizacji albo usunięcia informacji gospodarczej mimo zaistnienia obowiązku jej aktualizacji albo usunięcia zgodnie z tą ustawą.

Uprawniona podała, że brak było podstaw do ujawnienia informacji w KR D o jej zadłużeniu wobec obowiązanej Spółki, co miało warunkować roszczenie o usunięcie skutków bezprawności według art. 18 ust. 1 pkt. 1 i 3 uznk.

Wskazanej okoliczności strona uprawniona nie uczyniła prawdopodobną.

Po pierwsze, wbrew stanowisku uprawnionej, umowa o współpracy łącząca strony została skutecznie wypowiedziana z zachowaniem 3.miesięcznego okresu wypowiedzenia. Przeszła wiązać strony z dniem 30 listopada 2023 roku. Okoliczność ta wynikała z kopii dokumentu k. 83 i 86. Tak zatem do dnia 30.11.2023 roku strony związane były kontraktem z dnia 30.03.2023 roku.

Okoliczność tę powołała także obowiązana w odpowiedzi na wniosek (mylnie kwalifikując ją jako niesporną w obliczu argumentacji strony uprawnionej). W dowolny zatem sposób uprawniona podała w uzasadnieniu wniosku, że obowiązana bezpodstawnie odmówiła przyjęcia oświadczenia o rozwiązaniu umowy (k. 149), skoro przeczy jemu kopia dokumentu k. 86. Obowiązana przyjęła oświadczenie uprawnionej i uznała je za wypowiedzenie umowy z zachowaniem 3.miesięcznego terminu wypowiedzenia. W takim stanie rzeczy okoliczność według której obowiązana „dalej fakturuje współpracę” pozostało tyleż dowolne, co nieuprawdopodobnione. Ergo, interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia roszczenia nie został wypełniony. Uprawniona nie uczyniła prawdopodobnym, by aktualizowały się jakiegokolwiek dalsze należności wynikające z umowy z dnia 30.03.2023 roku, fakturowane przez obowiązaną.

Po drugie, samo niewłaściwe wykonywanie umowy o współpracę nie stanowiło o prawie uprawnionej do odmowy zapłaty wynagrodzenia za czas trwania kontraktu. Przywołane w uzasadnieniu wniosku okoliczności odnoszące się do oceny świadczonych przez obowiązaną usług były indyferentne. Nienależyte lub niewykonanie umowy uprawnia do żądania naprawienia szkody z tego tytułu, o czym stanowi art. 471 k.c. Naprawienie szkody nie jest realizowane przez odmowę zapłaty wynagrodzenia. Żadne inne przy tym, możliwe z tego tytułu roszczenia, nie zostały przez uprawnioną podniesione, czyniąc rozbudowaną argumentację o uchybieniach obowiązanej w wykonywaniu umowy bezprzedmiotową.

Po trzecie, z dokumentów k. 181 – 185 oraz pisma obowiązanej k. 77-78, wynikało, że uprawniona nie dokonała zapłaty wynagrodzenia z tytułu świadczonych przez obowiązaną usług w oparciu o umowę z 27.12.2021 roku oraz 30.03.2023 roku. Taki stan uprawniał obowiązaną Spółkę do przekazania do KR D informacji gospodarczych o zobowiązaniu dłużnika (uprawnionej) zgodnie z art. 15 w zw. z art. 2 ust. 2 pkt. 2) i pkt. 4) Ustawy o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych (dalej: Ustawy), czyniąc zarzut bezprawności działania obowiązanej nieuprawdopodobnym.

Po czwarte, uprawniona nie uczyniła prawdopodobnym, by treść informacji o zadłużeniu wobec obowiązanej z tytułu trwającej do dnia 30.11.2023 roku umowy o współpracę, zostały przekazane do KR D bezpodstawnie. Uprawniona nie wskazała jaka kwota i z jakiego tytułu naruszała postanowienia łączącej strony umowy o współpracy. Nie jest przy tym rolą Sądu analizowanie z urzędu informacji w KR D w poszukiwaniu argumentacji wniosku, których sama strona zaniechała. Treść ujawnionych informacji pozostała niewskazana, co wobec kopii dokumentów k. 181 – 185, k. 77-78 uznać należy za naruszenie przez uprawnioną zasady z art. 3 k.p.c. w związku z art. 13§2 k.p.c. Konsekwencje takiego zaniechania obciążają samego naruszyciela podanej zasady postępowania.

Reasumując: skoro uprawniona nie uprawdopodobniła popełnienia przez obowiązaną czynu nieuczciwej konkurencji z art. 17f ust. 1 uznk, to brak było podstaw do uznania za uprawdopodobnione roszczenie Spółki o usunięcie skutków usprawiedliwionego w świetle przepisów Ustawy działania obowiązanej.

Okoliczności przeciwnej strona wnioskująca nie wykazała.

Brak uczynienia roszczenia prawdopodobnym uzasadniał oddalenie wniosku z mocy art. 730(1) § 1 k.p.c. a contrario.

Uprawniona nie uczyniła także prawdopodobnym interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia. Nie uprawdopodobniła bowiem, by brak zabezpieczenia uniemożliwił lub poważnie utrudnił wykonanie zapadłego w

sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwił lub poważnie utrudnił osiągnięcie celu postępowania w sprawie. Skoro bowiem umowa będąca źródłem roszczeń stron wygasła 30.11.2023 roku, to obowiązana nie „fakturuje (nadal) „współprac(y)”. Odmiennego faktu uprawniona nie uprawdopodobniła. Brak zabezpieczenia, niezależnie od braku uprawdopodobnienia samego roszczenia, nie może zniszczyć ani przywołanej we wniosku „renomy” uprawnionej, ani doprowadzić do utraty kontrahentów, czy źródeł finansowania w oparciu o kredytowy bankowe. Nie zachodzą wszak przesłanki z art. 15 Ustawy wbrew pozostawionej bez usprawiedliwienia tezie strony uprawnionej.